

Павлина Петкова

СПАСЕНИ ДУМИ

хайку

АСТАРТА

2018

© Павлина Петкова - автор, 2018
тел: 0897029117; e_mail: pavl_5kova@abv.bg
© АСТАРГА - графично оформление, 2018

ISBN 978-954-350-

Дъждът рисува
картини
по прозореца.

Песента на птиците
събужда простора
и копнежа на крилата.

Уморени птици
сънуват
далечни страни.

Павлина Петкова

Пролетен вятър,
под дървото
цветен килим.

Птица подрежда
старото гнездо.
Пролетно почистване.

Дива череша –
лъчи и песни
ронят цвят.

Под вишната – венчелистчета.
Мравката чеиз стяга.
Празничен ден.

Два охлюва
под цъфналата вишна.
Първа среща.*

Венчелистчета.
Коте се оглежда.
Сред клоните – птиче.

* С отличие от международен хайку конкурс на тема „Вишнев цвят“, 2017 г.

Павлина Петкова

Птица в гнездото.
В утрото възкръсва
новият ден.

Гургулици гукат,
под капчука – локва.
Пролет иде!

Дъждът –
камертон
за чисти помисли.

СПАСЕНИ ДУМИ

В огледалото
на кладенеца
небе се оглежда.

Южнякът събуди
пъпките на дърветата.
Поточе запява.

Март –
ни зима, ни пролет.
Рожденият ми ден!

Павлина Петкова

Мартенско слънце.
Кокичета,
от стрехите – бисери.

Потоци към реката.
Утрото
ухае на люляк.

Върбата спуска клони,
да укроти реката
по пътя към морето.

Ухае на пролет и мед.
Пчели работливи
с подарък за нас.

Ябълка в цвят.
Залезът – далече,
и Адам търси Ева.

На голите клони
мартеници.
Пролетта се бави.

Павлина Петкова

Птица в гнездо.
Мартеници
на Юдово дърво.

Акварелът на деня –
слънчев лъч
смесва боите.

Дъждовна пролет.
В обектива
цветя грейт.

Пролет.
Великден...
В душата ми – светлина.

Пресъхнала река.
Камъните помнят
посоката на водата.

Цъфти божур.
Аленее изгревът
в деня на празника.

Павлина Петкова

Мурата в Пирин
с пореден пръстен –
броят на годините.

Пролетно ухание.
Буря повали цветята
под прозореца.

Роса по храсти и треви.
Утринни сълзи
и ведрина.

Майска утрин.
Търся щастие
в четирилистна детелина.

Напъпила вишна.
За врабчета –
закуска.

Цъфнала вишна.
Хапчета за алергия
в дамската чанта.

Павлина Петкова

Слънчеви лъчи заплитат
в клоните на липата
пролетния ден.

Залезът се бави.
Хоризонтът затвори
деня и нощта.

Бъбриви устни
не спират
за целувка.

Ромон на поток.
Край пътя гълъби
кълват слънчоглед.

Тиха нощ.
Безлунно небе.
Сънуващи птици.

На върха – огън,
слънцето разпалва
новия ден.

Павлина Петкова

Детска игра.
Пясъчни замъци
в жълтата книга.

Дете сгъва
оригами.
Лебеди.

Облаци на хоризонта.
Отпада мечтата
за разходка.

*

Водопад.
Слънчеви зайчета
върху скалите.

Под вишњята
следа от охлюв
и капки роса.

Вълнение в морето
и рибар в паника.
Фар – ориентир.

Павлина Петкова

Тайнопис по небето.
Щъркели кръжат.
Думи неразгадани.

Вятър люлее
роза в мрака.
В бодлите – паяче.

В прозореца – сянка
на забавен каданс.
Птица се оглежда.

Лятна буря.
Ледени късове.
Класове по земята.

Избуели жита.
Буря пристига,
а обядът недокоснат.

Каменна река.
В пресъхнало корито
мравешка колона.

Павлина Петкова

Роса.
Капки сълзи
в стъпките на кошута.

Чашка на лале –
пчела отпива
аромат и нектар.

Луна суетна
в прозореца се оглежда.
Аплодисменти от звездите.

Вир.
В огледалото –
птица.

След дъжда
греят слънчогледи -
окъпани слънца.

Водно конче,
слънце препича.
Сред папура жаба.

Павлина Петкова

Чаша с кафе.
Песен
изтупа сънищата ми.

Макове в полето
с червени устни
утрото целуват.

Нощта се изнизва.
На запад
изтокът поруменява.

Над полето –
живи светлинки
в нощта.

В дългия ден –
пируети.
Чадъри от глухарчета.

Плашило.
На рамото му – светулка.
Страж в полето.

Павлина Петкова

Утрото пристъпва
по ръба на хоризонта
с надежда.

На скалата цвете –
радост за очите,
борба за живот.

Утрин.
В простора –
птици.

СПАСЕНИ ДУМИ

Слънчогледи.
Под дъга –
слънца.

Глухарчета.
С вятъра отлитат
мисли и мечти.

Пожъната нива.
Златото на лятото –
в питка.

Павлина Петкова

Лодка
по лунната пътека.
Брегът в позлата.

Светулки –
звезди
в ръцете на дете.

Мравешка колона
сред пожъната нива
събира храна за зимата.

Самотни старци –
пълзящи охлюви.
Къде да се скрият?

Изпращам лятото
с полски цветя.
Песни на отлитащи птици.

Дъждът спря.
Охлюви подават рогца
след стъпките ми.

Павлина Петкова

Слънцето –
в чашата ми.
Отпивам светлина.

Дреха в реката –
лодка без витло.
Пътува към морето.

Денят спуска завеса
от огнен залез.
Звезди – фойерверки.

Царевични зърна
по земята
в циганското лято.

Бели петна
по склона.
Разпиляно стадо.

Глогов храст.
В прегръдката му –
сгушено врабче.

Павлина Петкова

Мъгла в равнината.
Небето изгупва
постелката на нощта.

В лозницата
слънца –
рисуват есента.

Есенен лист –
платно на художник
и отминал живот.

По жиците
търся спасение –
бяла лястовица.

Бостанско плашило.
Облак от пепел
след каруцата.

Сенокос.
Аромат на билки
в звездната нощ.

Павлина Петкова

Киселинен дъжд,
Цветята се покриват
с цветове.

Сред стърнището –
птичи пир
от изпаднали класове.

Пълнолуние –
в езерото плуват
съзвездия.

Вятърко-скитник,
прегърни ме
да се слеем с нощта.

Лятото ни разсъблича,
за да се пречистим
и духовно.

Върховете – в сняг,
долината – в зелено.
Край реката – щъркели.

Павлина Петкова

Лист и цвете в раницата.
Пътека извита.
Върхът в мъгла.

Хербарий.
Тъга по излета
и спомен от планината.

Облак след облак –
небесна писта.
Свети Илия треци.

В гробищния парк –
тишина
и вятър.

Щъркели отлитат.
Кестени в тревата
връщат радостта.

Мъгла.
В угарта –
накацали врани.

Павлина Петкова

Снимка.
Запечатано лято
в детски смях.

В ръцете на дете -
круши.
Дар на есента.

Гнездо в узряла шипка.
Червени сълзи
на отлетяла птица.

В хладния мрак
щурче плаче
за лятото.

Облак на хоризонта.
Планината слиза
с дъжд и ураган.

Преплетени жици.
В мислите ми –
волтова дъга.

Павлина Петкова

Безлунна нощ,
Мравките в леговището си
подреждат запасите.

Есента оголва
тайната на дървото
и хралупа на диви пчели.

Есен.
Мравките не броят
прибраните зърна.

Бащин дом.
В лозницата –
слънце и песни.

Следобедна дрямка.
Върху масата
сламена шапка.

В мрака
стъпките заспиват.
Петелът ще ги събуди.

Павлина Петкова

Есен.
Аромат на дюли
и спомен за мама.

Слънцето залязва.
В чашка на цвете –
закъсняла пчела.

Лозница –
устни целуват
зърна.

Слънчево утро.
Косовете на ята.
Време за гроздобер.

Лозницата
в слънчеви гроздове.
Кос я наглежда.

Гроздобер.
В далечината –
пепел от каруци.

Павлина Петкова

Косове в лозето.
Коледната вечер – далече.
В бъчвата – паяче.

В бидона – грозде.
Виненки кръжат,
ширата ферментира.

Кос свири
призивно.
Гроздето – обрано.

Есен.
Сънувам дъждове
и закъсняла птица.

Гълъби след дъжда
летят към дъгата.
Сянката им – скъсена.

През улея на времето
животът изтича
сред птича песен.

Павлина Петкова

В пазарската ми чанта –
домат.
Късче лято.

Листопад.
Слънце и треви
в злато.

След мравешката колона
есента навява
спомени.

По жиците – птици,
готови за полет.
Есенно слънце.

Угар.
Ятата напът.
Пълни хамбари.

Недописано писмо
в шапка с перо –
спомен за лято.

Павлина Петкова

Красотата на есента
в книга описвам
за бъдещето.

Ветрогон
в полето.
Есента го търкаля.

Врани в угарта
кълват
от даровете на есента.

Круша в реката
се оглежда.
Отразени слънца.

Хладна вечер.
Птиците сънуват летен зной.
Звезди тук-там.

Празни гнезда.
Вятър премята перушинки.
Октомври с накъсана риза.

Павлина Петкова

Поле през септември.
Натюрморт на художник.
Слънцето се люби с върха.

През октомври
всичко побеля.
От капчука – сълзи.

Празни щъркелови гнезда.
Време
за ново начало?

На Димитровден сняг.
Успя ли зърното да заспи
в браздите?

Зимата нахлува
през вратата.
Снежинки по миглите.

Снежно гробище.
От кръст на кръст
самотна врана.

Павлина Петкова

Зимна утрин.
Самотен гларус
на замръзнал фонтан.

Вятър отвява
самотните гнезда
в зимния ден.

Мъгла.
Дървар с пън в ръце –
бъдник за Коледа.

Зимна вечер.
Върху пръстена –
отблясък от камината.

Рисунки по стъклата.
Вятърът в шушулките свиря.
Коледна песен.

Грейнали свещици.
Отекват камбани.
Коледа е!

Павлина Петкова

Вятър свири в бора.
На камината – шишарка
в брокат.

Заскрежени клони –
бели гирлянди
в Коледната нощ.

В храста – врабци.
Броя дните
до пролетта.

Ели с бели шлемове –
рицари в редици
срещу вятъра.

Гората я няма.
Дънери в мъх.
Стопанинът носи бѣдник.

Менче с мълчана вода –
звезди се оглеждат
за любов.

Павлина Петкова

Дънер от габър –
песни и смях.
В огнището – пепел.

В Новогодишната нощ
рози от чужбина –
рожден ден.

От календара
падна първият лист.
Заби вечерна камбана.

Пълнолуние.
Мъглата се снишава.
Студ на кристали.

Студено утро.
По колата – скреж
и птичи следи.

В утрото –
дим над преспите.
Пъртина към небето.

Павлина Петкова

В снежното утро
бездомно куче на прага
в очакване.

Самотен гларус.
Снежинки танцуват
по вълните.

Врани в полето
кълват снега.
Оглеждам се за кокиче.

На пързалката –
отблясъци от слънце,
смях и олелия.

В камината – светулки.
Дъх на бор и смола.
В мрака – пъртина.

В сушените плодове на баба –
живителна сила
и слънце от лятото.

Павлина Петкова

Мама си замина.
Отекват стъпки.
Вятър ли дойде?

Прозорецът –
без мушката и здравец.
Няма я мама.

На гроба на мама
цъфнала праскова.
И пчели!

Окосена ливада.
Спомен за мама
сред щурци и звезди.

Кореня плевели,
засаждам цветя
за мама и баба.

Ръцете на мама
халища тъкат.
В корени се вплитат.

Павлина Петкова

Светулки
и пътя към дома
в спомен за мама.

Мама сред звездите.
Вратата заключена.
Само спомени.

Домът на мама –
спомен и тъга.
Мирис на курабии.

Запустял дом.
Прозорците към пътя
в очакване на пътник.

В съня ми –
смях и песен на мама
от отвъдното.

Цветята на мама
в небето
се оглеждат.

Павлина Петкова

Задушница.
Мама раздава топла пита
в небесната градина.

Мама по небето броди,
със звезди и луна говори.
По изгрева усмивка ми
изпраща.

Внучето
по губера на мама
с първи стъпки.

Зимата преспи навява.
Няма пъртина.
Татко е сам.

Катинарът в ръжда.
Лиани заплетени.
Мамо, тате, простете!

На кръста –
име.
Засъхнали сълзи.

Павлина Петкова

Мастиленосиньо поле.
В тетрадката редя
стих след стих.

Любов на девойка
срамежлива
остава само в мечтите.

Разцъфнала роза –
прилив на чувства.
Рожден ден!

Лице без блясък
съзерцава банка с плазма.
Капки живот.

Птица в клонака
изпраща трели,
но болният не ги чува.

Опело.
Птиците пеят –
животът не свършва.

Павлина Петкова

Лястовица дом гради
от кал.
Библейско начало.

Стая.
В ъгъла – котка.
Баба преде небесна къделя.

Автобус.
Празна спирка.
Един по един поеха към небето.

В съня ми – светлина,
аромат на восък
и спомени.

В изгрева
търся надежда
за деня.

Светулка
на прага на детството
пред очите ми.

Павлина Петкова

Пепел...
Босо дете
рисува мечтите си.

Паяк плете
мислите ми
в ъгъла на стаята.

Детски ръце
по клавишите на пианото.
Малка нощна музика!

Боси крачета
бягат в пепелта.
Спомени от детството.

Шарена топка.
На внучката в ръцете –
целият свят.

Дланта ми –
летище,
калинка приютила.

Павлина Петкова

Село Сеячи* –
житена питка
от детска приказка.

Грешка ли е била любовта,
когато в погледа на дете
денят извира?

Овчар
и стадо кози.
Неписани закони за обич.

* Сега квартал на гр. Попово.

Перон.
Забравен багаж
и спомени.

Последен танц.
Влак към изгрева
и думи несподелени.

Спомените ми –
премрежва паяк
портрета на стената.

Павлина Петкова

Пълнолуние.
Жена с форма на хълм.
Преливат чувства и нагони.

Залезът
се спуска по тялото.
Нощ в очакване.

Кучешки лай
и свирка на влак.
Сутрешно събуждане.

Аромат на кафе.
Ориенталски пейзаж
в съня ми.

Слънцето –
ранобуден гост
наднича в прозорците.

Първа среща –
фигури по дъното
на чашата с кафе.

Павлина Петкова

От изток на запад
слънцето
мери небето.

На небето
дъга –
дъжд и светлина.

Бели полета в съня ми –
чаршафи
в болнична стая.

Сред поредния удар
на съдбата –
мислите в различни посоки.

В неவிждащите очи на старец
сълзи и тъмнина
посрещат изгрева.

Замлъкнал часовник.
Времето не спира
в полета на птици.

Павлина Петкова

Пътят към дома –
заличени стъпки
под окапали листа.

Заклучена врата.
Вятър люлее
плътната паяжина.

В очите на старец –
дете и играчка.
Извират сълзи.

Цял живот
пътища
с радост и болка.

Лист,
носен от вятъра
между небето и земята.

Изгладнели кучета.
Подавам им храна,
а те хапят ръката ми.

Павлина Петкова

Смразяващ вой.
Цветята и хората
с приведени глави.

Камбанен звън,
протяжен екот
и панахида за покойника.

Кова думи.
В камъка ги вграждам
за минало и бъдеще.

Буре с вино –
прекипял
живот.

Странник –
самотник
с прашни обувки.

Кръстопът –
разминаваме се
далечни и чужди.

Павлина Петкова

Мостът на Фичето,
оцелял
през години и събития.

Майстор и мост –
съдружници
за векове.

Мост над реката –
история и път
между хората.

Каменен мост –
хоро самодивско
от старо време.

В кръчмата-живот
броя стотинките.
Последно раздаване.

Чаша без дъно
и за ваза не става.
Живот отминал.

Павлина Петкова

Пътека в храсти.
Няма пътник.
Домът в разруха.

Камък с мъх.
Бащин дом
в забрава и тишина.

Уличен фенер.
От миналото
все свети.

Много пътища.
Към Голгота –
само един.

Под сянката на дърво
за мен и мислите ми –
прохлада и свежест.

Гълъби в небето.
Мисля за Пикасо
и мира.

Павлина Петкова

В косите на фотографа
вятърът извайва
слънчеви зайчета.

По стъпалата на надеждата
сред богатство и величие
фотографът преоткрива себе си.

Развени коси
откриват погледа
на усмихната девойка.

Животът –
пречупен клон
над корен.

Моряшки ноци
акостират
сред чужди брегове.

Нощта се завръща
с цветя
по чаршафите.

Павлина Петкова

Мисълта на моряка –
флирт с вятъра.
Спомен за момиче.

В платното на художник
вятър довява дъжд.
Виждам сълзи.

Стръкче здравец
за теб.
Не губи надежда!

Малките ми стъпки
се губят
под твоите стъпки.

Смехът ти
се заплете в изоставено гнездо.
Нямам спомен.

Плюс и минус.
Къде е пресечната точка
между мен и теб?

Павлина Петкова

Сред писма – сухи цветя.
Отминали спомени и
забравени любови.

Извървени пътища.
Обувки прокъсани
и поклон от треви.

Цвете
и аромат на парфюм.
Празник.

В храма на живота –
хор от ангели.
Псалми за възхвала.

Прозорец на храм.
Религия
и мост към бъдещето.

След Пасха –
светлина,
радост и надежди.

Павлина Петкова

Камбаната бие.
Изпълва душата
с блага вест.

Благовещение.
След тракторите –
щъркели.

Отминали празници
с аромат на топла погача.
Спомен от детството.

Опрощение –
покаяние и молитва
след греха.

След гостите –
празни чаши
и скука.

След миналото –
само вятър
и паяжина.

Павлина Петкова

До иконите – цветя.
Олтарът – в светлина.
Богомолци.

До гробищния парк –
минзухари-свещи.
Помен за душите.

Ято гарвани.
Спомени и сълзи.
Черешова задушница.

Жарава
от нестинарски огън –
ритуал във времето.

Крайпътен камък –
обелиск
на времето.

Обгорена книга
сред руините.
Спасени думи.

Павлина Петкова

Иконописи.
Време и
вяра.

Дете рисува
тайни йероглифи
от праисторическо време.

Затварям книгата.
Тъга и ревност,
а малкият принц къде ли е?

Павлина Петкова
СПАСЕНИ ДУМИ
Българска, първо издание

Редактор
Кънчо Великов

Предпечатна подготовка и оформление
АСТАРТА, e-mail: astarta_publ@mail.bg

Формат 64/108/32
Печатни коли 6

Печат – АСТАРТА, Пловдив